

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314225815
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1314225815.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: AB 1 B. V., so sídlom Strawinskylaan 933, Amsterdam, Holandské kráľovstvo, reg. č.: 560 07 043, zastúpený: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., ul. 1. mája č. 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: Ľ. Š., N.. XX. XX. XXXX, A. R. L.. Č.. XX, A., o zaplatenie istiny 791,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29. septembra 2016, č. k. 16C/632/2015 - 44, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu 791,68 eur spolu s úrokom a v sume 58,68 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 13. 11. 2014 do zaplatenia a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 114 ods. 2 O. s. p., § 1, § 219 ods. 3, § 290, § 297 písm. b), § 470 ods. 1, 2 C. s. p., § 1 ods. 1, 2, § 2 ods. 2 písm. a), § 261 ods. 6 písm. d), § 273 ods. 1, § 497 Obchodného zákonníka, § 25a ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 1 ods. 1, 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31. 12. 2010, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, § 1 ods. 2, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/190 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a vecne nedôvodnosťou žaloby, nakoľko úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov, preto ak žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 1.931,78 eur, hoci nárok veriteľa, resp. žalobcu predstavoval sumu 1.300 eur, záväzok žalovaného podľa ust. § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka zanikol jeho splnením. Uviedol, že veriteľ a žalovaný uzavreli v písomnej forme dňa 18. 10. 2010 zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka), ktorá predstavuje absolútny obchodno-záväzkový vzťah (§ 261 ods. 4 písm. d/ Obchodného zákonníka), na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka) použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv atď.). Poukázal na skutočnosť, že vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keďže veriteľ vystupoval ako podnikateľ (§ 2 ods. 2 písm. a/ Obchodného zákonníka) konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čím spíňal charakteristiku dodávateľa a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z. z. platný v čase uzatvorenia zmluvy a upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že

ako orgán rozhodujúci o nárokoch vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa) prihladal aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi a aj preto skúmal, či nenastali dôsledky porušenia povinností veriteľa podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že jednou z náležitostí (§ 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.), ktorej absencia má podľa § 11 ods. 1 za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru je údaj o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z.), z dôvodu ktorého musela zmluva obsahovať informácie o tom, koľko žalovaný pri každej splátke zaplatí na istinu úveru, úroky, prípadne ďalšie poplatky dohodnuté v zmluve, avšak zo zmluvy takýto údaj nevyplýval, keďže veriteľ poskytol žalovanému len údaj o celkovej mesačnej splátke, ktorá nekonkretizovala výšku splátky istiny úveru, úrokov, prípadne iných poplatkov, a preto veriteľom poskytnutý úver treba považovať (§ 11 ods. 1 písm. a/) za bezúročný a bez poplatkov, na základe čoho sa veriteľ, resp. žalobca ako jeho právny nástupca z titulu postúpenia pohľadávky veriteľa ako postupcu na žalobcu ako postupníka (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka) mohol úspešne domáhať len vrátenia istiny úveru v sume 1.300 eur a úrokov z omeškania z dlžnej istiny úveru. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a vecne úspechom žalovaného v konaní, ktorému však žiadne trovy konania nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu nepriznal.

2.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p.) a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Uviedol, že zmluva obsahuje aj náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (citované ustanovenie bolo v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. v znení platnom do 31. 12. 2010, uvedené pod písmenom k/), pričom z tohto ustanovenia nevyplýva, že úverová zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov takým spôsobom, aby výška, počet a termíny splátok boli uvedené samostatne pre každú jednotlivú položku, t. j. aj pre istinu, úroky aj pre iné poplatky, teda v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. l) je, aby v úverovej zmluve bola uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov spoločne. Poukázal na skutočnosť, že v Zmluve je uvedená „Mesačná splátka“ (bod 39 Zmluvy) vo výške 59,34 eur, ktorej formulácia v Zmluve spĺňa náležitosť podľa citovaného ustanovenia zákona s tým, že zmluva obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) aj vtedy, ak istina (t. j. úver), úroky a iné poplatky sú uvedené spolu v celkovej výške splátky, nakoľko je to v úplnom súlade so znením a cieľmi Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorá bola prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky práve zákonom o spotrebiteľských úveroch, ako to nepochybne vyplýva z prílohy č. 1 k zákonu o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že z ustanovení čl. 10 ods. 2 písm. h), i) smernice 2008/48/ES nepochybne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa, pričom v takejto splátke sú všetky položky (istina, úroky a prípadné dodatočné náklady) uvedené spolu, keď rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa potom uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá však nie je súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko povinnosť vydať amortizačnú tabuľku vo forme výpisu má veriteľ až na základe žiadosti dlžníka/spotrebiteľa a zároveň v prípade amortizácie istiny. Poukázal na skutočnosť, že ust. čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48/ES je pretransformované do ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení platnom do 31. 12. 2010 uvedené pod písmenom k/) a ustanovenie čl. 10 ods. 2 písm. i) smernice 2008/48/ES je pretransformované do ust. § 9 ods. 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení platnom do 31. 12. 2010 uvedené pod písmenom l/) s tým, že z dikcie ust. § 9 ods. 2 písm. m), § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010 Z. z. a smernice 2008/48/ES a v súlade so systematickým a eurokonformným výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch možno konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) (pôvodne písmeno k/) aj vtedy, ak jednotlivé položky, ktoré má dlžník uhradiť v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, sú uvedené spolu v jednej splátke s tým, že v prípade, ak klient chce vedieť koľko z každej jeho splátky sa použije na konkrétnu položku (istinu, úrok či iný náklad) je oprávnený

požadovať od veriteľa amortizačnú tabuľku, nakoľko opačný záver by znamenal, že každá splátka by musela obsahovať jednotlivé položky (istinu, úrok, či iný náklad) a ustanovenia o amortizačnej tabuľke by nemali zamýšľaný význam, pričom uvedené je taktiež v súlade s ďalšou požiadavkou a cieľom smernice 2008/48/ES, ktorá v úvode ust. čl. 10 ods. 2 uvádza, že „zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza“, čo by v prípade, ak by každá splátka musela obsahovať jednotlivé položky (istinu, úrok, či iný náklad) spôsobilo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere by v tejto časti nebola zrozumiteľná a stručná. Žalobca v odvolaní uviedol, že ak by bola v zmluve celková mesačná splátka rozpisaná na jednotlivé položky, to znamená koľko má dlžník uhradiť mesačne na úver, úroky a iné poplatky (pričom týchto poplatkov by mohlo byť niekoľko), iba ťažko by bolo možné hovoriť o zrozumiteľnosti a stručnosti zmluvy v tejto časti, keď tento právny názor je v úplnom súlade s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva aj skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v čl. 10 ods. 2 a členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v tomto článku. Poukázal na skutočnosť, že Zmluva obsahuje aj počet splátok 48 (bod 40 Zmluvy) a termíny splatnosti splátok (bod 45) a aj keď neobsahuje termín splatnosti každej splátky uvedením konkrétneho dátumu, na základe uvedených údajov je objektívne možné, aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky, pričom tento záver je taktiež v úplnom súlade s bodom 50 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, je teda nepochybné, že zmluva obsahuje náležitosti v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uviedol, že ak by súd prvej inštancie bol názoru, že zmluva neobsahuje náležitosť v súlade s ustanovením § 9 ods. 2 písm. 1) zákona 129/2010 Z. z., nemožno na zmluvu aplikovať sankciu uvedenú v ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. (že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov), keďže za žiadnych okolností nemôže byť naplnená hypotéza predpokladaná v tomto ustanovení („ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1), nakoľko je nepochybné, že zmluva je uzatvorená v písomnej forme s tým, že ak zákonodarca v ust. § 11 ods. 1 písm. a) medzi písomnou formou podľa § 9 ods. 1 a náležitosťami podľa § 9 ods. 2 použil zlučovaciu spojku „a“ je zrejmé, že na to, aby bola naplnená hypotéza ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) je nutné, aby boli kumulatívne splnené podmienky predpokladané v danom ustanovení a zároveň poukázal na skutočnosť, že zákonodarca vykonal zákonom č. 352/2012 Z. z. účinnou od 01. 01. 2013 novelizáciu ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktorou došlo k zmene podmienok, za splnenia ktorejkoľvek z nich sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, avšak z dôvodu, že zmluva bola uzavretá dňa 18. 10. 2010, táto zmena právnej úpravy sa na posudzovanú vec nevzťahuje.

3.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo doručené dňa 12. 01. 2017 (fikcia doručenia), nevyjadril.

4.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 380 C. s. p. a § 389 ods. 1 písm. b), c) C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. Z. v znení účinnom od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, nakoľko rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5.

Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6.

Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom

prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

7.

Z obsahu spisu vyplýva, že obchodná spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľ uzatvoril dňa 18. 10. 2010 so žalovaným ako dlžníkom Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 1.300 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 splátkach po 59,34 eur mesačne, vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, pričom termín splatnosti 1. splátky bol dohodnutý po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a termín splatnosti úveru bol 48 mesiacov po poskytnutí úveru (do 15. dňa v poslednom mesiaci) s tým, že z Hlavy 5., § 2 úverových zmluvných podmienok vyplýva, že klient je oprávnený si vyžiadať bezodplatne kedykoľvek počas celej doby trvania úverovej zmluvy výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov a prípadne i dodatočné náklady, pričom pohľadávka veriteľa voči dlžníkovi bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 11. 2013 postúpená na žalobcu.

8.

Súd prvej inštancie dospel preto k správne právnemu záveru, že Úverová zmluva uzavretá dňa 18. 10. 2010 medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má povahu spotrebiteľskej zmluvy a keďže jej predmetom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme úveru poskytnutého veriteľom spotrebiteľovi, právny vzťah účastníkov zmluvy sa spravuje zákonom č. 129/2010 Z. z. a zmluva o spotrebiteľskom úvere musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti uvedené v ust. § 9 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré regulujú formálnu aj obsahovú stránku zmluvy a vzhľadom na zvýšený záujem na ochrane spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, je nedodržanie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionované ust. § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.

9.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

10.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

11.

Podľa § 9 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z. z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

12.

Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z., amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

13.

Nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov, ktorá zahŕňa aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov, je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť; jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálne zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je síce nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia, avšak v prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad e racione legis pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom.

14.

Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch jednoznačne vyjadreného v dôvodovej správe k zákonu č. 129/2010 Z. z. bolo prebrať do právneho poriadku Slovenskej republiky Smernicu 2008/48/ES. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h), písm. i) Smernice 2008/48/ES zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradia, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru pre účely splatenia a v prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou, právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Z obsahu dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. nemožno vyvodiť, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici 2008/48/ES, pričom účel zákona vyjadrený v dôvodovej správe vo vzťahu k § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES.

15.

Vychádzajúc z účelu a zmyslu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. odvolací súd dospel k záveru, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej - ktorej anuitnej splátky, nakoľko pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne interpretovať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t. j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

16.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia, pričom zákonom č. 279/2017 Z. z. zo dňa 12. 10. 2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (medziiným) ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 01. mája 2018 slová "a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" nahrádzajú slovami "frekvenciu splátok a", čím sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) prekenuť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom, ktorý síce nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona avšak vyžaduje, aby vnútroštátne súdy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatniac výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/04 zo dňa 04. 07. 2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-456/98, zo dňa 13. 07. 2000, uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 11. 10. 2016, sp. zn. III. ÚS 666/2016).

17.

Z uvedeného preto vyplýva, že v zmluvách dojednaných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky) a pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je nutné a možné za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. umožňuje teda dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky, nakoľko účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej - ktorej anuitnej splátke (ktorej výška je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby, čo napokon vyplýva aj z ust. § 9 ods. 3, 5 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých túto informáciu môže získať kedykoľvek v priebehu trvania zmluvy, bezplatne.

18.

Odvolacím súdom zvolená eurokonformná interpretácia ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v plnej miere korešponduje s aktuálnou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017) ako najvyššej súdnej autority, ktorá plní nezastupiteľnú funkciu pri usmerňovaní (regulovaní) aplikačnej praxe súdov a odstraňovaní rôzneho výkladu zákonných ustanovení.

19.

Zo všetkých uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie podľa § 391 ods. 1 C. s. p., v ktorom bude povinnosťou súdu prvej inštancie opätovne posúdiť dôvodnosť nároku žalobcu v kontexte toho, že stranami uzavretá Zmluva vykazuje náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., zároveň posúdiť, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, teda také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, napr. takých, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ako sú rôzne poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy, upomienky a pod.) a opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 C. s. p.) a zo zisteného skutkového stavu vyvodíť záver, ktorý je nutné správne, dostatočne presvedčivo a logicky odôvodniť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C. s. p.

20.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

21.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada

(§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).